

Niewiasta dzielna

Piękna charakterystyka dzielnej niewiasty stanowi treść Pierwszego czytania z dzisiejszej niedzieli. Owa dzielna niewiasta to po prostu kobieta wszechstronna, zjawisko wyjątkowe, *jej wartość przewyższa perły*. Roztropna i zaradna, mądra, zapobiegliwa, *serce małżonka jej ufa*. A przy tym wszystkim *boi się Pana*, a więc ufająca Panu Bogu, wierząca! Chciałoby się powiedzieć: kobieta idealna! Stąd sam autor tego tekstu zaczyna od prowokacyjnego pytania: *Niewiastę dzielną* (a więc taką idealną) *któż znajdzie?* Być może na tropie takiej niewiasty są współczesne feministki, choć wiadomo już, że ich ideał kobiety nie zakłada, a nawet wyklucza wiele cech, które uwzględnione zostały przez autora Księgi Przysłów. Dzięki Bogu nie brakuje nam dzielnych niewiast. W osobach naszych matek, żon, parafianek. Świat dawno przestałby istnieć gdyby ich nie było. Że istnieje, to dzięki nim, że czasami, tu i tam, coś się chwieje, to tylko dlatego, że chwieje się ten ideał dzielnej niewiasty. Tak wiele pięknych i ważnych słów już wypowiedziano na ten temat (wcale nie z ust feministek!). Nieprzypadkowo ten tekst jest czytany na św. Jadwigę. Bo to było dziejowe uosobienie niewiasty dzielnej. Bogu dzięki, w naszej parafii mamy bardzo wiele takich niewiast, dzięki nim wszyscy istniejemy: matek, żon, po prostu dzielnych kobiet.